

عنوان مقاله:

تعالیم اخلاقی زرتشت و نقش آن در رفتار ایرانیان باستان

محل انتشار:

کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

نجم الدین گیلانی - دانشجوی دکتری تاریخ دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه اصفهان

فریاد پرهیز - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشکده علوم جغرافیایی و برنامه ریزی شهری دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

چکیده تمامی ادیان الهی، انسان را دعوت به نیکوکاری و اخلاق خوب کرده‌اند. نیکوکاری در ادیان روشی بوده است برای پیشگیری از وقوع جرم و جنایت. در واقع ادیان به این مهم دست یافته بودند که با تأکید بر نیکی و خیرخواهی میتوان انسانها را متوجه ساخت که در برابر رفتار خود مسئول هستند. در دین زرتشت، به‌ویژه کتاب گاتها، نیز توجه زیادی به تعالیم اخلاقی و رفتار انساندوستانه شده است. در تعالیم اخلاقی زرتشت، زندگی یک مبارزه دائمی بین بدی و نیکی است و ما باید مادام‌العمر پشتیبان راستی و درستی بوده و بر ضد زشتی بستی‌زیم. در واقع اصول مذهب زرتشت (گفتار نیک، کردار نیک، پندار نیک)، ارکان محکم بنای روحانیت میباشد که شخص را از جمیع رذایل و قبایح دور ساخته و به عالم حقیقت نزدیک می‌سازد. تعالیم اخلاقی زرتشت در گاتها تأثیر زیادی در رفتار و منش ایرانیان باستان داشت. به‌گونه‌ای که به تصدیق اکثر منابع تاریخی، در دوره هخامنشیان، ایرانیان در راستی و درستی ضرب‌المثل عالمیان بودند. در این مقاله سعی شده است با استناد به منابع، به‌ویژه گاتهای زرتشت به این موضوع پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

گانها، زرتشت، تعالیم اخلاقی، رفتار ایرانیان، اوستا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/300562>

